

hvis denne Bane bliver anlagt, maa være overordentlig glade, om den kan bære sine Driftsomkostninger, men at der ikke paa nogen Maade, selv for den mest Sangvinste, kan være Haab om, at den nogeninde skulde forrente sig. Under disse Omstændigheder ser jeg ikke Andet, end at vi staa overfor det Spørgsmaal: Skulle vi bygge en Bane, der koster mere, end dens Arbeide er værd, skulle vi bygge en Bane, der i Renteudgift alene vil koste mere end den Indtægt, som Skagboerne eller hvilke som helst andre Medborgere kunne have af den? Jeg tror ikke, at Nogen med Haanden paa Hjertet vil bestemme sig til at bevilge en saadan Udgift, thi det vil være aldeles urimeligt. Der vil — ligesom det blev sagt af den ærede Ordfører sidste Gang — blive sagt nu: Ja, den vil indbringe langt mere, end Foranstaltningen vil koste, saa den Indvending falder da bort. Et det Tilfældet, skjønner jeg ikke rettere, end at de, som ville faae disse store Indtægter af Banen, ogsaa maa betale deres Anlæg selv. Staten har ingen Forpligtelse til at staae Indbyggerne af Stagen en forøget Indtægt, allermindst til at staae dem en overordelig stor forøget Indtægt. Man kan ikke komme udenom det Spørgsmaal: betaler Banen sig, eller betaler den sig ikke? Betaler den sig ikke, udretter den ikke et Arbeide, som svarer til Forrentningen af Anlægssummen, bør man forkaste Loven. Giver den en større Indtægt, end Forrentningen behøver, bør Banen anlægges af dem, der have Indtægten deraf. Jeg siger altsaa, at naar man vil se lidt skarpt paa Tingene, er der ikke den allerfjernteste Grund til at gaa ind paa en saa urimelig Bane som denne her.

Indenrigsministeren (Singer s le v):

Den Gang jeg havde den Ære at fremlægge dette Lovforslag, saavel som ved 1ste Behandling af Lovforslaget, er jeg ganske sikker paa at have udtalt, at jeg meget vel kunde forstaa, at der kunde være Betæneligheder og vedblivende vilde være det ved at vedtage Lovforslaget. Men jeg har tilføiet — i alt Fald tilføier jeg det nu — at kun, naar man skarpt og bestemt vilde se paa, at der her er særlige Forhold tilstede, vilde man kunne slutte sig til Lovforslaget. Jeg har iøvrigt sagt Forstjelligt, navnlig i Anledning af, hvad det ærede Medlem for 1ste Areds (Bloug) udtalte, men jeg skal dog tilføie et Par Bemærkninger. Jeg skal da tillade mig at gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at Stagen er og, saa vidt mig bekjendt, altid har været vor største Fiskeplads og Fiskeleie, om jeg maa bruge det Udtryk, og jeg tror, at den vil vedblive at være det. Den ærede

Taler kan ikke med Jøie sammenligne Forholdene ved Stagen med Forholdene ved Nordsjællands Kyster. Det er jo sikkert, at Fiskeriet ved Stagen er taget af og taget til til de forstjellige Tider. Der har været Perioder, hvor det tager af, og det vil der vist ogsaa vedblive at være herefter. I saadanne Perioder er der nogen Tilbøielighed hos de yngre Fiskere til en Tid af Aaret at gaa ud paa Havet med deres Fiskebaser og Fiske-smækker, maaste har Tilbøieligheden hertil været i Stigen i den sidste Tid, den har været det engang tidligere, men den faldt igjen, da Kystfiskeriet, som ved en Bølge, der kom ind mod Stranden, pludselig tog til igjen i nogle Aar. Men selv om det er Tilfældet, at nogle af Fiskerleiets Beboere en Del af Aaret gaa ud paa Havfiskeri, vedbliver dog den største Del at leve af Kystfiskeriet hele Aaret, ligesom jo ogsaa de Allesammen, baade Yngre og Ældre, en Del af Aaret drive Kystfiskeri. Kystfiskeriet bliver altsaa altid betydeligt, og der er ikke Grund til at nære Frygt for, at det skal gaa med Fiskeriet ved Stagen som ved de nordsjællandske Fiskeleier. Det er det ene Moment, det andet Moment, jeg vil fremhæve, er dette, at har der nogeninde været taget Forbehold mod, at det var en Statsbane, man anlagde, har det været i dette Tilfælde. Man pleier nemlig at betinge sig en vis Aktieret i Banen for Statens Tilflugt. Jeg indrømmer, at der her er givet et større Tilflugt end nogeninde tidligere. Tallet er naturligvis ikke absolut taget større, men derimod relativt, set i Forhold til Statsstilfudet til andre Baner, det er nemlig to Trediedele af Anlægssummen. Det er ikke givet som Gave, der præciseres, at det skal være som Laan, men naar det ærede Medlem vil efterse, vil han skjønne, at det ikke har saa meget at sige. Jeg var slet ikke saa utilbøielig til at sige: Vi kunne kvittere Summen strax; men Finansministeren mente, at det skulde stilles som Laan. Men hvorledes er det stillet? Det er stillet saaledes, at Aktionærerne først skulle have 4 pCt., bliver der saa Noget tilovers, skal det bruges til Forrentning af Statsstilfudet. Det er vel ogsaa det mest passende at stille Statens Midler paa den Maade; men det er jo dog i Virkeligheden klart, at der sikkert de vedkommende Baneanlæggere en passende Rente af Aktierne, inden Staten faaer Noget. Jeg vedfjender mig altsaa, at det er et Prioritetslaan, men det er netop givet i denne Form for at forvare Staten imod nogetsomhelst Ansvar overfor Driftsforholdene. Jeg er aldeles vis paa, at denne Bane passende drives privat, saaledes at Driften kan rette sig efter Dieblif-